

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 225 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 8 FEBRER 1915 ***

PLAT DE COREMA

LES PARAULES...

Les paraules el vent les s'emporta...
Axi solém dir com qui dona poch valor a les paraules.

Hi ha uns pinyonets que tenen una aleta feta pera volar ab el vent, el vent les s'emporta d'aquí per allà més al cap de vall caven en terra, allà hont menys se pensa y vet-aquí que d'aquella petita llevoreta surt un arbre gros, un pi.

Les paraules el vent les s'emporta, van a parar allà hont menys podém pensar y si han sigut poch pensades creys que poden fer mal de veres. Ademés un cop llensades no's poden tornar a recullir.

Sortirà de vostra boca una mentida d'aquelles que no fan mal, que no més se diuen pera fer gracia; més com les paraules el vent les s'emporta, la cullirà vostro amich o tal volta vostro fill y al ferse càrrec de que sou capassos de mentir vos perdrán la confiança que abans vos tengueren.

Direu en to de broma una paraula contra'l vehí y com les paraules el vent les s'emporta, aquesta després de correr y correr anirà a ses orelles com si hagués estat dita de debó y quedarà ofés contra vosaltres.

A un amich íntim pronunciaréu un mot contra la honra de fulana, y com les paraules el vent les s'emporta, aquest amich menys obligat a guardar lo secret que vos no guardareu, escampará la noticia y quedarà la honra aquella bona pera'l drapayre.

Un dia tal vegada llensaréu una paraulota d'aquelles d'origen foraster que tan sovint embruten nostra bella parla, y com les paraules el vent les s'emporta, aquella en lloch d'anar a parar al femer com de dret li pertoca anirà a les orelles d'una criatura que desde aquell dia haurá après de renegar.

Aquell *cuento* vert y llepissós que no

més l'expliquen entre quatre amichs perque no tendríeu cara pera explicarlo en públich, son també paraules que'l vent les s'emporta y voltant, voltant, anirán un dia a escandalisar una ánima ignocenta, potser la de vostres mateixos fillets.

Vaya si les s'emporta'l vent a les paraules; precisament per això havéu de procurar que sien vertaderes, oportunes, justes y netes; perque ab gran facilitat s'escampen y s'estenen anant a fer lo mal hont un hom no's pensa, com la pedra que quan es fora de la ma no se sap hont va

Fessem honor a n'aquest do miraculós de la paraula que Deu nos ha dat, parlant com cal.

JAUME RAVENTOS.

CANT DE TARDOR

Tenc fosca l'ala volandera
y tenc vol curt d'aucell gentil;
com russinyol de primavera
cerc les ruines y l'abril.

Posau mon cor sobre una branca
d'eura que endoli l'alta tanca;
donauli un raig de lluna blanca...
Are escoltau son cant humill!

Jo estim ascéticos santuaris
colrats de sol y d'antigor
qui sobre cingles solitaris
se son posats com un voltor,
aon la esglesia apar somnia
dins la suau melancolia
qu'escampa lenta l'agonia
del horabaixa moridor;

del horabaixa qui s'exhala
entre una pompa rosa y or
en qu'el cel té tremolors d'ala,
la terra té batecs de cor;
en que son plens de gent petita
els camins vists desde l'ermita
morena com la Sulamita;
y'ls campanars resen a chor;

en que vital púrpora coia
l'ampla ferida del Ponent,
y'l día mor, mor y tremola
com un guerrer senguinolent,
y dins la fosca qui s'entrega
vibra una estrella qui llenega
amb tremolor tan fredolega
que sembla l'ha d'apagá'l vent.

Jo estim els claustres de colunes
que vinclaria un ventijol,
com monjes pálides, dejunes,
dretes y extátiques al sol:
lliris gentils de rel esclava
devora'l taronger qui esbrava
la nupcial joya de sa sava
en flors qui tomben al trespol...

Jo estim la torre tota sola
del vell molí qui está aixalat:
es un colom qui ja no vola,
es un cor gran qui ja no bat,
es un gegant que al vent dansava
y amb sos llargs brassos menaçava
la minyonía qui jugava
y se menjava tot el blat.

Jo estim perduda y solitaria
marcida ja d'anyorament
l'alta atalaya visionaria
qui s'enderroca heròicament
y dreta dins la nit qui plora
espia al lluny la vela mora...
Qu'esallò blanc qu'hom veu enfora?
La lluna amb un turbant d'argent!

Oh lluna amiga exangüe y alta,
tu'm feres l'ánima badá,
de ton sonriure de malalta
mon pobre cor s'enamorá.
Mon ull feel sempre't seguia,
y vaitx plorar de gelosia
perque'l mar blau qui't corprenia
amb un bes llarc tota't xuclá!

Jo estim l'antiga cansó tendra
que sobre'l cor meu ha passat
com passa un buf sobre la cendre
d'ardent caliu de foc colgat.
Ventant amb l'ala, ella ha alsada

l'íntima flama ja apagada.
Com un glop llarc de sanc nostrada
te bec amb llavi assedegat,

cansó poruga y tremolosa
difosa en un raig argenti
en la dolsura nuyolosa
del bell crepuscle vespertí.
Tu voles lenta, voles lenta
les ales molles, macilenta
com cadenera sangonenta
qui s'arrupesca per morí.

Jo estim l'alta hora del misteri
qu'els esperits ne té constrets;
y'l cor, auvell en cativeri
el pit atupa amb vius batecs;
en que'ls recorts feels s'apleguen;
les esperances lluny naveguen;
y'ls puigs altius les ales pleguen,
com a voltors, per dormir drets.

¡Fulles qui queis en lenta dança
giravoltant, grins qui plorau,
aigues exceises qui amb recansa
sonant la flauta, devallau
com a pastors de pastoria...
tocs vesperals d'Ave María,
derrers batecs vitals del día
qui s'amortalla ja de blau!

per dins la pompa ponentina
del jorn de Deu agonisant,
com caravana femenina
mos pensaments venen y van.
Van a pouar la poesia
a vostra font de melangia,
y sobre'l front qui no somnia
porten la guerra senglotant!

LLORENS RIBER.

d'A sol ixent.

Cultu de la carn

ELS NOUS DIRECTORS DEL LLINATGE HUMÀ

La Sabiduría divina qui vingué el mon pe-
ra ensenyar als humils y pobres, ab una sua-
vitat admirable y ab una claredat incompara-
ble, les virtuts que ennoblexen al home,
que'lposan sobre dels altres animals, y que'l
fan digne d'esser elevat á la categoria de fill
de Deu, es avuy contrariada per la superbia
de certs homens, qui, despreciant les humils
y sublimes ensenyances de l'Evangeli, se vo-
ten constituhir directors del llinatge humà y
senyalarli los camins de la verdadera vida,
declarant caduch á Jesús, Verb etern, com si
lo eiem pogués may caducar.

Es trist veure com se vol fer tornar al nos-
tre llinatge á dos mil anys enrera, posant
obstacles al progrés pel qual Deu li doná la
excelencia racional, esborrant aquelles virtuts

que sens discussió lo poble cristiá admirava
y practicava portat del sentit comú, sostingut
per la simplicitat de la sadiduría evangélica,
infiltrada en lo cor dels homens.

CARÀCTER DE LA APOLOGIA DE LA CASTEDAT
EN NOSTRES DIES

Als nostres venerables predecessors en les
catedres episcopals dels honestíssims pobles
de Catalunya, may los hauria acudit tenir de
parlar en defensa de la castedat, discutir lo
seu mérit, probar la seua excelencia, demos-
trar la seua necessitat é impugnar als qui
pretenen que la carn ha d'esser la senyora
del mon, y que les seues lleys han d'esser les
qui regescan al llinatge humà. Com la flaque-
sa humana sempre ha sigut molta, y les pas-
sions carnals molt violentes, ells exhortavan
á la puresa, clamavan contra dels perills que'l
mon sempre ha presentat pera conservar-la,
davan los consells oportuns pera obtenir los
aussilis celestials en les lluytes sempre peri-
lloses entre l'esperit y la carn, amenassaven
ab les penes eternes, seguint la doctrina de
l'Evangeli, als qui prostituhen la noblesa de
la seua ánima trencant les santes regles qui
regexen la castedat en tots los estats de la
vida cristiana; però probar la lilegítimitat de
la castedat, parlar en defensa de son dret,
demostrar que'l trencament d'ella es una cosa
mala, que la carn no ha d'esser sobirana, si-
no súbdita, no ho feyan perque haurian jus-
tament considerat que ofenian als fiels cris-
tians que espiritualment regían.

Avuy no es axí desgraciadament. A molts
qui portan lo nom de cristians, qui's conside-
rarian deshonorats dexant de anomenarse tals,
les doctrines y'ls exemples dels apologistes
de la carn, los han penetrat, los han enterbo-
lit l'esperit, y's necessita cridarlos á conside-
ració pera que s'apartin de les vies que por-
tan á la mort, y segueSCAN los camins de la
vida, y sostingan en lo mon la supremacia
de l'esperit en lo conjunt de les relacions
humanes que forman la complexitat social.

NECESSITAT DE LA RECONSTITUCIÓ SOCIAL DE
LA CASTEDAT

Encara que es trist dirho, hi ha molta gent
en la nostra societat cristiana ab la qual es
necessari parlar y disputar de la castedat,
com allá en los principis de la predicació
evangélica, Sant Pau (1), en aquelles regions
de Palestina, ne disputava devant del gover-
nador Félix; y si bé en la vida privada, gra-
cies á Deu, los bons cristians viuen casta-
ment cada hù segons les lleys del seu estat,
no obstant es necessaria la reconstrucció so-
cial d'aquesta virtut, que al present sembla
que se la vulga retirar de la vida pública ab
gran exposició de la virtut individual dels
cristians, y de consegüent ab perill de la per-
dició eterna de les seues ánimes. Per axó
quan polítichs, sociólechs y escriptors pú-
blichs racionalistes, tractan d'aquesta mate-
ria, que per ells, en l'ordre práctic, es d'u-
na dificultat insuperable, nos havem cregut
obligat, com ministre del Verb etern, Jesús,
Pastor castíssim de les nostres ánimes, á ex-

(1) Act. XXIV, 21.

plicar la doctrina de Vida, per Ell ensenyada
y que es la única que pot salvar al llinatge
humà de les brutals embestides de la carn
desenfrenada.

Joseph, Bisbe de Vich.

MORT DEN MORET

De la Mort d'en Moret se pot ben dir
alló del poeta italiá:

Un bel morir tutta una vita onora.

A Espanya, gracias a Deu, encara's ho-
mos polítichs no solen morir com els de Fran-
ça, apartats de l'Iglesia y sense cap auxili es-
piritual; y això es un bon exemple. Però en
la curta malaltia y breu agonia den Moret hi
ha hagut circumstancies especials que son
verament consoladores y edificants y provenen
que la fe no estava esmortuida en son cor y
que en la seva familia hi domina l'esperit re-
ligiós.

Va rebre tots els Sagraments que la Iglesia
té per acompanyar a l'ànima cristiana y asse-
gurarli l'entrada al paradís; y aquell *paratum
cor meum* «preparat está mon cor» que va
dir quan el sacerdot lo exhortava, es evident
prova de que l'home que en sa joventut fou
secretari de les Conferencies de Sant Vicens
de Paul conservava els sentiments de pietat
que a l'hora de la mort s'han manifestat d'u-
na manera tant hermosa,

Fins en les seves disposicions testamen-
taries s'ha revelat una condició del caràcter
den Moret que no hauriem sospitat. D'una
manera terminant y categórica y ab frases
dictades ab fermesa de convicció, prohibí en
absolut que se li tributassen honors especials
que per sa categoria política be's merexia y
rodonament prohibí també que sobre son lit-
de mort s'hi posassin flors ni coronas. La fa-
milia ha fet cumplir fielment la voluntat
del difunt, no permetent que son cada-
ver fos esposat en el Congrés de diputats
com el Govern volia, y fins refusant altres
mostres de respecte que se li volien tributar.

La derrera fuya parroquial de l'iglesia de
Santa Bárbara de Madrid diu lo següent:

«Falleció don Segismundo Moret el mar-
tes pasado á las seis y media de la tarde.

A las cuatro de la tarde del mismo día, por
aviso de su familia, pasó á confesarle el coad-
jutor de guardia de la parroquia.

Después el señor cura párroco le adminis-
tró la Santa Unción y dió al enfermo la ben-
dición papal.

Inmediatamente se le llevó el Santo Viáti-
co por petición suya pues el señor párroco
le preguntó después de haberle dado la ben-
dición Papal si deseaba recibir el Santo Viá-
tico, á lo que el paciente contestó que sí.

Podemos certificar *tacto pectore* que el se-
ñor Moret mostró vivísimos deseos de con-
fesar y de recibir la absolució, como el
mismo así lo manifestó, pidiéndolo expresa-
mente, así como estaba dispuesto á echarse
en brazos de su madre la Iglesia, incluso á
retractarse de cuanto ella le exigiera.

Es necesario también hacer constar que el
señor Moret estaba en pleno conocimiento
cuando hizo su confesión, sirviendo todo es-

no como explicación á quanto pudiera preguntarse y de información oficial para el público, á quien como de costumbre, la prensa en general, con mejor ó peor intención, comunica á medias la verdad de los hechos, dando esto lugar á perversas interpretaciones y mal fundados comentarios y ahogando así la voz de la Historia á la que con razón se llama maestra de la vida.»

SONET

Tra lucció de Dant Allighiere

Amor porta en sos ulls ma benvolguda:
per çó se fa gentil ço que ella mira;
per on passa, tot-hom vers ella's gira,
y fa tremir lo cor a qui saluda.

Més, si ella'l seu esguart a terra muda,
de dolor per sos vicis ell sospira;
fugen del seu davant l'orgull i l'ira;
per fer-li honor, oh dónes, daume ajuda.

Tota dolçor, tot pensament humil
naix en el cor de qui parlar la sent,
i el qui quasi la veu benhaurat viu.

Çó que ella apar llavors que mig somriu
ningú ho pot dir, ni sols haver-ne esment:
tant nou es el miracle i tant gentil.

Manuel de Montoliu

Teadures d'or

En la *Revista Montserratina* sempre hi ha per segar i per espigolar. Una correspondència dels Estats Units insertada en el darrer fascicle, explica l'origen del *Thanksgiving Day* (dia d'acció de gràcies) i refereix que ve observant-se desde 1789 amb caràcter nacional per iniciativa del president Washington, a petició del Congrés, l'últim dijous de novembre de cada any. El president William H. Taft l'anuncià amb la següent proclama, que té quelcom de patriarcal, fetxada en la ciutat de Washington a 7 de novembre de l'any de Nostre Senyor 1012, i en el 137 de l'Independència dels Estats Enits d'Amèrica.

«Una nació com la nostra, que fem a Déu, ha de donar, per son innat y pur sentiment d'un dever moral, testimoni de sa sincera gratitud al Dador de tot bé, pels innumbrables beneficis rebuts. Per llargs anys ha sigut costum que a l'acostar-se la fi d'any, el Qüefe Executiu de la Nació exhorti a sos conciutadans a dirigir precís i accions de gràcies a Déu pels molts favors que'ls han sigut concedits en el passat i a unir-ne en fervoroses pregaries, a fi de conseguir-se la continuació en el perve-nir. L'any que s'acaba ha estat notablement favorable a nostra venturosa nació. Tenim pau dins i fóra de nostres dominis, ens hem vist lliures de perturbacions i calamitats que han afligides altres terres; rics en colïtes de tal manera abundants y en indústries fins a al grau productives, que la sobreabundancia

de nostra prosperitat porta ventatge a tot el món. Fermes en la perseverant conservació de l'herència que'ns llegá la sabiduria de nostres avant-passats i decidits a tramètre-la sens detriment, i à luc millorada, a nostres fills i als fills de nostres fills per totes les generacions venidores, el poble d'aquest país té motius de sobres per a expressar sa més completa gratitud. Per lo tant, Jo, Guillem Houard Taft, President dels Estats Units d'Amèrica, convidó a mos conciutadans on-se-vulla que's trobin, a que s'associïn el dijous, dia 28 d'aquest mes de novembre, per a rendir a Deu adequat tribut de lloança i gracies pels excel·lents favors amb que'ns ha distiugit i suplicar-li amb humils oracions que continui derramant sobre nosaltres les seves extraordinaries mercès.»

I Mr. Taft assistí amb sa muller, membres del Gabinet, Cos diplomàtic i molts oficials del Govern, a les funcions religioses de l'iglesia de Sant Patrici, que foren presidides pel carden el Gibbons, predicant-li Mr. Keane, arquebisbe de Dubuque.

Noves d'Inca

NOU JUTJE.—Dia 5 d'aquest mes arribá el nou Jutje Instrucctor del Partit d'Inca, D. Francesc de Paula Caplin y Tadino. Fa uns sis anys qu'entrá a la Judicatura per oposició y a més de Missè es Llicenciat en filosofia y Lletres.

El Sr. Caplin se troba a lo millor de sa vida, té uns 52 anys y es persona molt amable y resolta y vé en bons propòsits d'administrá justicia en nostra regió.

Es casat y mena s'esposa, algunes fiyes y altres familiars que componen el seu fogar.

Dessitjam pel distingit hoste tota casta de prosperidats y que la seua estada entre noltros li sia agradable a ell y profitosa per tòts els qui cerquen justicia.

PROGECTE DEL TEATRE.—Dimars D. Guillem Raynés, Arquitecte provincial, passá a Inca per presentar el projecte del Teatre d'Inca a la societat constructora. Mos diuen qu'al Sr. Raynés s'es lluit deslineant una cosa artística, que dins el seu genre será lo millor de Mallorca. La forma general es a imitació del teatre principal de Palma ab butaques amples y palcos espayosos tenguent aquests ante-palco com tenen els del Lírich de Ciutat.

Demá descapvespre se tendrá a la Casa de la Vila una reunió de subvencionistes ab l'objecte de mostrarlos el projecte y tractar de legalisar les accions.

Les obres se donarán en pública subasta.

CAMVI D'OFICINES.—L'Administrador de contribucions d'Inca y altres pobles, D. Francesc Kirchhofer, s'es mudat del carré de Lloseta a n-el carré de Mallorca (carretera de Palma) a la casa del Notari Sr. Llambies, que cau ran del Torrent, rodetjada de jardí.

INMUNDICIES.—Alguns veynats dels carrés que confronten a n-el trast que va esser Cas Mescas se quexen de les inmundicies y brutors qu'allá s'hi escolen, convertintse ab un femé públic. Allá s'hi tira aygos brutes y de tot, molts d'homos hi van a ferhi les feynes menors y majors, fins s'hi veuen dones en dies de mercat que hi fan ses necessidats.

Això es una burrada que no té consol qu'al mitx de la població y a uns dels llocs més topadiscos s'hi oferesquen aquest espectacles en perjudici del nom de nostra cultura y hurbanissació.

Suplicam al Sr. Batle que's fassi càrrec d'aquestes quexes y donin ordés encami a les a fer desaparexe tals inmundicies.

CORAMER.—Enguany ens ha tocat la sort de tenir per coramer a la Iglesia Parroquial un franciscá de cap d'ala, el Rnt. P. Atanasi de Palafurgell, Superior de caputxins de Palma. Les qualidats oratories que demostrá tenir en el novanari que predicá de la Puríssima son una garantia de que tindrà molt d'auditori y que'ls seus sermons coramals serán profitosos a nostro poble.

EN HONRA DE SAN BLAY.—Dilluns passat, diada de Sant Blay, tengué lloc la seua festa a l'Iglesia Parroquial. Abans del ofici se fe la bendició de fruits y a l'ofertori predicá les glories del Sant Màrtir Mossen Sebastiá Llabrés.

Demá, dia 9, després de la funció del capvespre se farà la bendició de s'olí de Sant Blay, seguintse l'unció de gargamelles.

MILLORIA.—L'está esperimentant el Sr. Rector, Mossen Bernadí Font, de la greu malaltia que sufrí fa uns quants messos. Aquesta setmana fe la bendició de fruyts de Sant Blay y de la cenra el primer dimecres de co: a: a Ens alegam.

FUNCIONS RELIGIOSAS.—L'oració de coranthores que'ls associats a la Comunió Reparadora consagren tots els anys al Sagrat Cor de Jesús els tres darrés dies de carnaval, han resultat en el present molt esplendoroses. Tots els actes s'han vist solemnissats ab una nombrosa concurrencia que ompl'a de gom en gom la nau de nostra espayosa Parroquia, sobre tot els vespres. Mossen Jaume Sastre ab l'eloquencia que li es familiar prenunciá cinc sermons molt fervorosos y instructius. Una vegada més ha donades proves de predicador sagrat de grans recursos y qu'es molt justa la fama de que gosa. La procesó del darrer vespre fonc una mostra de gran vitelidat de la congregació del Sagrat Cor, prenguent part a ella molts d'homos presidits per l'artístic panó y duguent tots el distintiu de la Congregació y portant siri. Abans de tancarse Nostr'Amo se cantá el «Te-Deum» d'En Tortell. Volem fer notar que durant la solemnidad de coranthores tres colles d'associats sempre seguit ferén vela d'honor al Santíssim.

CRIDA.—La Senyoreta D.ª Julia Pastor, directora de l'Academia de tall y confecció sistema Martí, establerta a la plassa de la Verge de Lluch d'aquesta Ciutat, ens participa que fessem públic que també ha uberta un'altra classe de tall totsol, sens la confecció, ensenyansa que queda acabada en tres mesos de práctica.

Els honoraris que retgexen son els sigüents:

Primer: ensenyansa de tall 100 pessetas els tres mesos.

Segon: tall y confecció 10 pessetes mensuals.

Ademés, la Senyoreta Pastor, es estada ho rada fa poc per l'autora del tall Martí, ab una credencial que l'autorisa per donar a més de l'ensenyansa completa, el titol de profesora a totes les atletes que'l vulguen tenir, sens necessidat de passar a Barcelona o a Palma per obtenir dit titol.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	109'00	el quintá
Blat	a	18'00	la cortera
Xexa	a	18'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	00'00	id.
Patatas	a	8'00	es quintá
Moniacos	a	5'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallin es	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'25	sa dotzena

AJUNTAMENT

Sessió del 7 de Fabrer

Baix la presidència del Sr. Ramis, Batle de la Ciutat y ab assistència dels Srs. Llabrés, Fluxá, Aguiló, Truyol, Alzina y Pujol, celebra sessió l'Ajuntament.

No hi ha representació de la Minoria Conservadora.

S'aprova l'acte de la sessió passada.

S'acorda pagar la dida a G. F. S. y donar

la llimosna de 50 céntims, per 15 dies, a un malalt físic.

S'acorda donar permís a D. Gregori Balaquer per emblanquinar sa casa de la plassa de San Domingo, y a Antoni Ripoll y Ripoll per construir una paret a n-el carré de sa tapia.

El Sr. Batle proposa nombrar inspector d'obres públiques que tenguen referència ab el Municipi; a D. Perico Dupuy, tenguent per sou la mitat de lo que treuen els arbitris d'ament plans y obres.

S'acorda tal nomenclament sens discursió.

També proposa el Sr. Ramis gratificar en 40 pessetes el peó caminer (a) Piula, per l'esment que tengué a les obres del carré de la Gloria. Així queda aprovat.

El metex Sr. Batle, fa un'altra proposició, la de gratificar al Menescal del Municipi per certs treballs fets a porcs l'any passat; proposa que queda per resoldre.

Se llegeix una llarga llista de noms, quines cuotes de consum de 1911 y 1912 son incobrables, per esser repetits, morts o embarcats els interessats, suma que puja un parey de mils de pessetes y que se dona per partida fallida.

Se tracta occidentalment la qüestió de plasses no acordant res en difinitiu.

S'axeca la sessió.

PUBLICACIÓN AGRÍCOLA MODELO

Así merece llamarse *El Cultivador Moderno*, revista agrícola que se publica en Barcelona que con el número de enero inaugura el tercer año de vida con importantes reformas, siendo en primer término digno de particular mención el hecho de haber sido incorporados a la misma los elementos que dirigían la antigua y acreditada publicación *Prácticas Modernas*, de La Coruña, que entra a formar parte de la importante ilustración de la *Capital Catalana*. El número de enero publica un sumario interesantísimo. Son de señalar especialmente el estudio «Un peligro para la viticultura europea»; el dedicado a la nueva variedad «Patata amarilla de Noruega»; un trabajo dedicado a Luther Burbank, famoso hibridador americano, llamado mágico de las plantas por sus sorprendentes creaciones de vegetales. Otros de educación agrícola, economía rural, sindicalismo, ganadería y arboricultura; amplias secciones de conocimientos útiles, consultorio y otras que completadas con numerosas e interesantes grabados hacen de *El Cultivador Moderno* la primera y más económica ilustración agrícola española.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS ECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT, aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per D.ª María A. Salvá ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitud al no comprar aqueix preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartameu Ferrá a una pesseta, l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris católicos mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Llibreria

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRICIO FIJO

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.